

Ítélet nélkül végződött a rendkívüli színházi törvényszék tárgyalása.

Polgári bíróság elé kerül a primadonna és a szerelmes színész botránya? — A színházi bíróság „nem tudta tisztázni a tényállást” és „társadalmi úton folytatják a nyomozást”.

(A Délmagyarország munkatársától) Zöldhelyi Anna és Jávör Pál ismeretes incidense ügyében a színházi törvényszék elvégezte munkáját. Ítéletet nem hozott, ellenben engedélyt kér az Országos Színészegyesülettől a pörösködő felek részére, hogy ügyüket a rendes bíróság elé vihessék. Ezt a határozatot, értesülésünk szerint, hosszadalmas tanácskozások és töprengések előzték meg. Érthetetlen, hogy miért. Hiszen kezdetül fogva nyilvánvaló volt, hogy nem a színházi törvényszék hivatott ítélni testisértesések fölött és hogy Jávör kassbéli viselkedésének tisztázására is alkalmatlan, egyben felesleges fórum a színházi törvényszék.

Az ügynek ez a fordulata mégis különböző véleményeket váltott ki és különböző kommentálásokra adott alkalmat. Bennünket például határozottan meglepett Jávör Pált jó színésznek, rokonszenves embernek tartjuk. Az igazság megmondásától azonban ez sem téríthet el. Ismeretes viselkedését teljesen tisztázottnak látjuk, de azzal is tisztában voltunk, hogy az egész ügyet mellékágányra fogják terelni. Próbáljuk csak egész röviden összegezni az eseményeket. A fizető pincér szerint zongorázták és énekelték az Erger-Bergert. Megbízható keresztényvallású tanuk szerint a társaság gyalázta a zsidó kegyszereket és éljenzte a nagyváradi pusztításokat. Ha mindehez hozzávesszük Jávör előadását, akkor azt kell mondanunk, hogy ellene a nyilvánosság előtt elhangzott vád perrendszerűleg bizonyítva van.

Ilyen körülmények között történt, hogy Zöldhelyi Anna a helyszínen közbeszólt, a színházban rosszaságot fejezte ki Jávornak, aki később inzultálta, vagy olyan módon, hogy erős szavakkal felelősségre vonta, vagy úgy, hogy meg is ütötte. Zöldhelyi ellen mégis sokkal súlyosabb vádakkal indult meg az eljárás, mint Jávör ellen. Érthető, ha el voltunk készülve rá, hogy Zöldhelyit állásvesztésre ítélik, Jávort pedig az elszennvedett sérelmekért helyettes igazgatói címmel és főrendezői hatáskörrel kárpótolják. Csalódtunk. Zöldhelyi megmaradhat az állásában, Jávör pedig nem bukik — fölfelé.

Igy állván a helyzet, ez a paktumos ítélet teljes mértékben kielégítheti a két felet, kielégítheti különösen Zöldhelyi Annát, akinek, ismételjük, sokkal veszélyesebb volt a helyzete, mint Jávöré. Azok azonban, akik bölcs bírák gyanánt kikotyvasztották a színházi törvényszék végzését, megfedkeztek arról, hogy ebben az ügyben a karzatban, a hallgatóság számára fentartott helyen eszméileg a hallgatóság száza és ezrei tömörülnek kíváncsian és lesik az ítéletet, amely

elsősorban nekik jutott igazságot és elégtételt

és nem taktikázza poros és mázolt színházi sülyesztőre az ügy érdemét. Ezzel szemben a pörös ügynek ezt a harmadik felét egyszerűen elküldték a sóhivatalba, megfedkezvén, hogy ez a harmadik fél a legsúlyosabban megsértett fél. Megfedkezett erről Tarnay Ernő igazgató is, akinek minden tagjával szemben a megfigyelmezés különböző eszközei állanak rendelkezésére, aki azonban, ugylátszik, szintén elintézettnak tekinti a színházi törvényszék funkciójával az egész ügyet. Meggyőződésünk, hogy a művezető-igazgató tévedni fog.

A színházi törvényszék ítélete egyébként a déli órákban vált ismeretessé. A kora délelőtti órákban A cirkuszherceg próbája folyt a színpadon. Az operettben Zöldhelyi Anna játsza a főszerepet. Játsszik a darabban azonban Jávör Pál is. A két ellenfél

a próba alatt

a legkomolyabban viselkedett. Voltak pillanatok, amikor a bőszen ellenfelek majdnem kibékültek. Zöldhelyi gondolkodott egy pillanatig, majd így szólt:

— Nem! En nem békülök!

A színházi irodában ezalatt nagy komolysággal tárgyaltak

a törvényszék tagjai.

Tarnay Ernő tárgyaláson kívül megegyezzen magához hívatta a feleket és beküldést igyekezett létrehozni. A primadonna és a lírai szerelmes azonban nem engedett, a direktor kísérlete kudarcot vallott.

A törvényszék ezek után lezárta a jegyzőkönyvet, majd

meghozták az ítéletet.

Az ítélet értelmében mindét panaszos kívánsága szerint a törvényszék

az Országos Színészegyesület elnöki tanácsától engedélyt kér arra, hogy a két panaszos vitáját polgári törvényszék elé vihesse.

Indokolás: A törvényszék a megejtett házi nyomozás és a felek kihallgatása után sem tudta tisztázni az ügyet. A színházi törvényszéknek nincs módjában a feleket és a tanukat eskü alatt kihallgatni és így azok vallomásai nem tisztázhatták a panaszosok kölcsönös vádjait. Ha a színházi törvényszéknek módjában állott volna a feleket eskü alatt kihallgatni, úgy ítéletet is hozhatott volna, de ezek hiányában minden próbálkozása meddő maradt.

A törvényszék határozatát

írásban közölték a felekkel.

Jávör a határozat tudomásul vétele után ismét felajánlotta a bocsánatkérést, Zöldhelyi azonban minden ilyen próbálkozást visszautasított.

— Majd a bíróság előtt beszélünk! — mondotta.

Tarnay Ernő igazgató

az ügyben különben a következő levelet intézte a Délmagyarország szerkesztőségéhez:

„Az ismeretes Zöldhelyi—Jávör-ügyben van szerencsém a tekintetes Szerkesztőséget a következő

Elhalasztották az új evangélikus lelkész beiktatását, mert az egyházi bíróság letárgyalja a Tátray-párt felebbezését.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az evangélikus egyház lelkészválasztását — mint ismeretes — a hívők egyrésze megfélebbezte. A felebbezés szerint a megválasztott Kutas Kálmánra mindössze 220-an szavaztak, míg 480-an távolmaradtak az urnáktól. Az egyháztanácsnak ugyanis Tátray Károly segédlelkész — az egyházi béke érdekében — az utolsó pillanatban bejelentette, hogy a jelöltségtől viszszalép. A Tátray-pártiak a bejelentésre — mint emlékeztetés — kivonultak a szavazóhelyiségből és azonnal bejelentették, hogy a választást megfélebbezik. A Tátray-pártiak felebbezésükben előadták, hogy Tátray presszó

miatt lépett vissza.

Az evangélikus egyházkerületi bíróság kedden tárgyalta a felebbezés ügyét. Az egyházi törvényszék megállapította, hogy a felebbezés indokai alaposnak látszanak, amiért is elrendelte a beadott felebbezés érdemi letárgyalását abban az esetben, ha a felebbezők a megfelelő kauciót leteszik.

Az egyházkerületi bíróság döntését Saguly Ferenc kerületi főesperes csütörtökön közölte a szegedi evangélikus egyház tanácsával, a mely azután úgy határozott, hogy Kutas Kálmán beiktatását egyelőre elhalasztja.

Ötszázágas nyilvános jellegű intézmény lesz a városi szegényházból.

Ki kell bővíteni a szegényházat, mert miatta megbénul a kórház működése is.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az idei költségvetést tárgyaló közgyűlésen szóba kerültek a szegényházi állapotok is és általános megütközést keltett, hogy a városi szegényház, amely kilencven ápolts számára készült, százötven szegénynek ad hajlékot, ami természetesen egészségtelen és antiszociális túlszűrttséget okoz. A közgyűlés éppen ezért elvileg elhatározta, hogy kibővítteti a városi szegényházat és utasította a város tanácsát, hogy ebben az ügyben dolgozzon ki megfelelő javaslatot.

A tanács a közgyűlés határozata alapján a tisztí főorvost bizta meg a javaslat elkészítésével. A tisztí főorvos most terjedelmes előterjesztést tett a tanácsnak. Részletesen ismerteti a szegényház belső állapotát és kimutatja, hogy a jelenlegi állapot tovább nem tartható fenn, különösen azért nem, mert teljesen megbénul miatta a kórház működése is. A kórház rendeltetése ugyanis az, hogy gyógyítható betegeket ápoljon. A kisméretű szegényház következtében azonban a kórházi ápolás alatt álló betegek igen nagyrésze gyógyíthatatlan beteg, vagy elesett agg, akik a

kórházi ápolásra szoruló és gyógyítható betegek helyét foglalják el. Hivatkozott a főorvos a népjóléti miniszter régebbi leiratára, amelyben a miniszter olyan intézet létesítésére hívta fel a város közönségét, amely alkalmas a gyógyíthatatlan betegek és az elaggott szegények befogadására. Ezt az intézményt a miniszter abban az esetben, ha azt a város nyilvános jelleggel ruházná fel, az ápolási díjak felével támogatná. Ezen az alapon azt javasolja a főorvos, hogy a város a szegényházat bővíttesse ki ötszázágas intézetté és számadatokkal mutatja ki, hogy ez a városnak nem kerülne költségbe.

A szegényház lakóinak napi ápolási költsége 118 fillér, a kórházban ápolott betegek napi ápolási díját viszont 366 fillérben állapította meg a népjóléti miniszter. Abban az esetben tehát, ha az ötszázágas városi szegényháznak nyilvános jellege lesz, minden szegényházi ápolott után 188 fillért térít meg naponta a népjóléti miniszter, ami évente 333.975 pengőnek felel meg. Ezzel az összeggel viszont egy 3.339.500 pengős kölcsönt lehet amorfizálni. A szegényház megfelelő kibővítése

PATZAUER rumok, likőrök, palackborok